

සෙල්ලිපිවලින් අනාවරණය වන සිංහල ගී කාව්‍යයේ ප්‍රභවය

ත්‍රිපිටකවේදී උපාධි අපේක්ෂක
ගල්පොත්තාවල අමිත හිමි

ඈත අතීතයේ සිටම ලොව සෑම ජාතිකයකුම ගද්‍ය සාහිත්‍යයට වඩා පද්‍ය සාහිත්‍යයට විශේෂත්වයක් දක්වා ඇත. එසේම පද්‍ය භාෂාව ජනප්‍රියත්වයට පත්ව තිබූ බව ඓතිහාසික සාධකවලින් සිතා ගත හැකිය. සංස්කෘත සාහිත්‍යයේ වේදයන් ශ්‍රීක සාහිත්‍යයට මුල්වූ “ඉලියඩ්” සාහිත්‍යයත් ඉංග්‍රීසියට මුල්වූ “ඇන්ග්ලෝ සැක්සන්” භාෂා සාහිත්‍යයේ ඉපැරණි ග්‍රන්ථන් පද්‍යයෙන් ලියා ඇති බව සැලකේ.

ඉතා ඈත අතීතයේ සිටම සිංහල ජනයා ද ගීත ලිවීමට හා ගැයිමට පුරුදු පුහුණු වී සිටි බව පෙනේ. බුද්ධසෝභාවාරීන්ගේ සුත්තනිපාත අවධානවාවේ එන විස්තරයකින් එය ප්‍රකට කොට දැක්විය හැකිය. කෙත්වල ගොයම් රකිමින් සිටි ගෙවිලියන් ගීත ගයමින් සිටි බව එයින් දක්වා ඇත. “සිහලදීපෙ මග්ගපස්සේ සස්සං රක්ඛන්තියා සිහලවේටිකාය සිහලකෙනෙව ජාතිජරාමරණ පටිසංයුත්තං ගීතං ගායන්තියා”

(සිංහල ගී කාව්‍ය සංග්‍රහය පිට 2.)

මෙයින් සිංහල ගැමි ජනයා අතර පවා ගීත ගැයිමෙන් කාන්තිය පාලුව විධාව නැතිකර ගැනීමට පිරිවහලක් ලබා ගත් බව සිතා ගන්නට පිළිවන. එවැනි ජනප්‍රියත්වයක් ලබා සිටි සිංහල ගීතමය ස්වරූපයක් ලබා ඇති ඓතිහාසික සෙල්ලිපි කිහිපයක් දැනට සොයා ගෙන ඇත. මෙහිදී මා අපේක්ෂා කරන්නේ එවැනි පද්‍යමය ස්වරූපයෙන් ඉදිරි පත් කර ඇති සෙල්ලිපි කිහිපයක් ආසුරින් සිංහල ගී කාව්‍යයේ ප්‍රභවය පිළිබඳ කරුණු ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කිරීමටයි.

ගීතමය ස්වරූපය ඇති සෙල්ලිපි සතරක් ආවාය්‍ය්‍ය පරණවිතාන සූරිහු දක්වති. එයින් මරදන් කඩවල කොස්ගම කන්ද විහාර ලිපිය ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලබා ගනී. මෙය ක්‍රි : පූ : 3 වැනි සියවසේදී ලියා ඇති බව සැලකේ.

“ මහ රක්ඛ ගමිණී
අභයභ දෙවන පියඟ
(ර) ම [ණි] බ [රි] සමීලක තිඟ
විභරේ කාකා(රි) තෙ කතිය.”

දෙවියන්ට ප්‍රියවූ ගාමිණී අභය රජුගේ රමණීය බිසව වූ කතිය බිසව විසින් ‘මිලක්ඛතිස්ස විහාරය කරවන ලද බව එයින් කියවේ. සෙල්ලිපිවල වචන යොදන අනුපිළිවෙළ වෙනස්කර “රමණී බිරිය” යන තැනට බිසවගේ නම වූ කතිය යන්න යෙදීම සුදුසුවූවත් මිලක තිඟ විහාරය ගැන සඳහන් කිරීමත් උපාධි නාමයන් සඳහන් කිරීමේදී “දෙවන පියරක්ඛ ගමිණී” ආදී ලෙසින් යෙදීම සිරිත වූවත් එය වෙනස් කොට “මහරක්ඛ ගමිණී අභයභ දෙවන පියඟ” ලෙසින් උපාධි නාමය අගට යෙදීමත් අනුව මේ ලිපිය ලයාන්විතව ගැයිමට හැකිවන සේ පද්‍යමය ස්වරූපයකින් රචනාකර ඇතැයි සිතීමට හැකියයි පරණවිතාන මහතා අදහස් දක්වයි.

කිරින්දෙන් හමුවී ඇති සෙල්ලිපියක ගීතමය ආකාරයට ලියා ඇති පද්‍ය දෙකක් ඇත. එහි පෙළ මෙසේ දැක් වේ.

“අපරිමිතෙ ලොකහි බුද්ධි
සමෙ නති අටියාන පරම දුලබෙ
සවස්සුත පතෙ අනුතර සඵලේ
මහ සරණෙ ලොක වන බුධනම සයහු

මෙගලෙහි විහරෙ නක
උවර (පෙන) ම බුධ සරණ
ගතෙ මිවදිටික බිදිය
(යහ) (මග) (පර) (ය) ණ භුතෙ ”

මෙහි විරිත ගැන කරුණු දක්වන සෙනරත් පරණවිතාන සුවිභූ ලිපියේ එන “ සයහු ” යන වචනය දක්වා වූ මුල් අර්ධය යාගී වෘත්තය බව සඳහන් කරති. දෙවන පද්‍යය උපගීති යැයි මතයක්ද පවතී.

තිස්සමහාරාමයෙන් හමුවී ඇති පද්‍යමය සෙල්ලිපියේ පද්‍ය තුනක් ඇත. එහි මුල්ගීය උපගීති යැයි ද දෙවැන්න ගී වෘත්තයට අයත්යැයිද තුන්වන ගීය ආයතී වෘත්තයෙන් ලියන ලදැයිද පිළිගෙන ඇත ඒ ලිපියේ පෙළ මෙසේය.

(i) “ සිද්ධමි
ධගෙධම සෙබසෙ නාම
සග වඩ මනෙ නාම මිව දිටික
ජන අවනයනෙ හකියෙ සහ
ආසා තිසහ රජකිය ගාමෙ ”

(ii) “මිව දිටික බිනික අටි
මට්ම බුධ සරණ ගතෙ
නාග උවරපෙ නාම
කඩ උවරජ කාලහි ”

(iii) “මවු [ඕ] රකුඟ මණිකරගෙ
ශීල ඉටක කටයෙ අගතගෙ මවුහතගෙ ”

තවද ජයසිංහ දිසානායක මහතා සාහිත්‍ය ත්‍රෛමාසිකයට (1962) ලිපියක් ලියමින් ලයාන් විතව ගැයිමට හැකි වෘත්තයක් පිළිබඳ නිගමනයකට බැසිය නොහැකි පද්‍යමය ශිලා ලිපියක් කරදපොළ ශිලා ලිපිය නමින් දක්වයි. එහිපෙළ මෙසේය.

“හබුතගල විහරහි — කකවන තිශ මහරකුඟ
උපසික තුම හවති — සග දිනෙ ම [හ] ”

තවත් මෙවැනි පද්‍යමය ස්වරූපය ඇති ලිපි රැසක් විද්වතුන්ගේ විමසිල්ලට ලක් වී ඇති අතර බදුදු මධකලපු පාරේ කුසලාන් කන්දේ ඇති ලිපියක්ද පද්‍යමය ආකාරයක් දරන බව සොයාගෙන ඇත. 8-11-8-11- ලෙසින් මාත්‍රා බන්ධනය කර ඇති ඒ ලිපිය මෙසේය.

උපරජ නග පුත — රජ අබයෙ නම තිශ පුතෙ
ගමිණි තිශ නම — ලෙණෙ කරපිතෙ ගුදගන ගගග ”

මෙවැනි තවත් ලිපි කිහිපයක් සොයාගෙන ඇතත් ලිපිය දිඹවන නිසා එය නම් වශයෙන් දක්වනු කැමැත්තෙමි.

කරතොට ගී ලිපිය, නුවර කන්ද ගී ලිපිය හා පදවි වැනන්ද ගී ලිපිය ද එයින් සමහරකි.

මෙලෙසින් බලන කල අනුරාධපුර යුගයේ සිටම සිංහල ගී ලිවීම ආරම්භ වී තිබූ බවත් ඉතා වැදගත් කරුණු පමණක් සටහන් කරන ශෛලමය ලිපිවලට පවා පද්‍යමය ස්වරූපයක් ලබා දීමට උත්සාහ ගත් අවස්ථා මෙයින් ප්‍රකට වන බවත් පැහැදිලිය.

එමෙන්ම සිංහල ගීය පිළිබඳ මූලික අවස්ථාව අවබෝධ කර ගැනීමට මෙය පිටු වහලක් වන බවද මම විශ්වාස කරමි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ :—

- (i) ලක්දිව සෙල්ලිපි
- (ii) සිංහල සාහිත්‍ය ඉන්‍යෝමොසිකය (1962)
- (iii) සිංහල ගී කාව්‍ය සංග්‍රහය
- (iv) සිංහල ගීලා ලේඛන
- (v) සිගිරි ගී (ද්විතීය භාගය හැඳින්වීම)

“Behind every successful man there is a lot of unsuccessful years”

“සාර්ථක ජීවිතයක අතීතය අන්ධකාරයෙන් පිරි පැවතියකි.”
